

Емец:

МАЮЩЬ ПРАВА НА СУПРАЩУЇ

Што дитяча інтеграційна заява Токзекі, то тут з'їм солідарна тільки камуніста, а ўжо нават прадстаўнікі сацыялістычнай і прагрэсіўнай сацыялістычнай партыі стаяліца больш асыярожна. З правага боку, натуральна, падтрымкі ён на мае.

— Уянім сабе, што спадар Ткачэнка іншыюе, скажам, выпучыныя кандыдатаў у расейска-беларускі сход ад Украіны. Ці яго нехта падтрымае?

[illegible]

— Прагматично, як Кіндратське демократичних сіатэ Беларусі, вы сказілі пару слоў аб прэзыдэнцкіх выбарах на Украіне, адзначыўшы, што яны будуць вельмі складанымі. Колькі ўкраінскіх палітыкаў на сёння ўжо выказалі намер балютаніава на прэзыдэнцкі пост?

— Ужо дакладна заявілі, што збіраюцца балтавацца, экс-прэм'ер Яўген Марчук, экс-сыйскер парламенту Аляксандр Мароз. Яшчэ не зусім шчыра, але зробіў папярэдняе заяву аб сваім удзеле ў будучых выбарах цяперашні прэзідэнт Леанід Кучма. Кампартыз заявілі, што будзе падтрымліваць на выбарах Пётра Симоненку. Але ў мяне такога бляхання няма.

не, што, розуміючи мізерність своїх шансів, Симоненко насправді не балютаваць. Меншай за гэтай прычыны камуністы ўвесь час вымагаюць ліквідацыі пасады прэзідэнта. Наталія Вітронка ад Прагрэсіўнай сацыялістычнай партыі таксама ўжо фактычна заявіла, што будзе балютаваць. Днямі з'явіўся зьезд партыі «Грамада», дзе вылучылі кандыдатуру Паўла Лазарона. Маюцца зьвесткі пра двух палітычных кандыдатураў Руку: Вячаслава Чарнава і экс-кіраўніка МЗС Геннадзі Уладзізе.

— А ці ні можа пры гэтым раскладзе паўтарацца тая самая сытуацыя, што ў 1994-м годзе ў Беларусі? Вельмі шмат кандыдатаў, зь іх некалькі прадстаўляюць розныя дэмакратычныя сілы... Электарат проста заблытаецца, і вынікам з'яўляецца абранне чалавека кішчэту Лукашэнка.

[illegible]

— Я вельмі уважливо прислухалася виступу вашо-
го співкіра у національному сході. Запомі-
лася фраза наконот того, що «ми передамо
нашим дітям і онукам те, що примножимо
рідною працею». Сподар Ткаченко напроду
такі виступи, що заклікає нас з вами да ва-
леніших позмагатися — вінчаючими ви катаніми

нае неспрыманыя НАТО?

— Думаю, ён меў на ўвазе нешта іншае. У яго такое бывае. Усё ж наш сьпікер — такі аграрнік вядомы... Для яго словы «ратны подзьвіг» і «працоўны подзьвіг» — сынонімы. Таму я думаю, што ў гэтым выпадку меўся на ўвазе меншавіта працоўны подзьвіг.

— Сьогодні німаля беларусаў ня вераць у магчымасьць дэмакратычных зьменаў мірным шляхам. На Кангрэсе з усямі старшані Вярхоўнага Савету прафесар Шарэцкага прыгуча, што Беларусь можа ператварыцца ў другую Чэскаю, дэспатызмам незалежым. Вам не заважы, што перад падобнай ня прэзэнтаваў — свой Лукашэнка і сваё супрацьстаянне — апацыя неўзавзе і Украіна?

— У свій час ми ханелі записась у Каньстуту-
чыс «Калі нехта паспрабуе неправамерным чы-
нам засапіць, мыналізізіравать уладу ў дзяржаве,
склаваць дмакратыю, то народ мае права на
паўстаньне, на супраціў». Гэта, праўда, не прай-
шло, хоча такое права ў народнай бсьмь — у тых

Гутарыла Талдына Сәлітке

KOKA I HAREŁKA

U Kolumbii, tam, gdzie były ziemlanur, zwarzający nadoł prosta pierda telekamerami rabuje składy Czerwona Kryża. Zaśniody brydka hladzień na ludziej, jakija kiruocca instyskami biedniaka, nawet kaj hetija atawicnyja instynkty zbladziłisia z-za trahiedii.

Kalumbii znô hafta na eby šviet (kali heta toliki nie čarhovaia medyjamačiniacija, a dziejaŋni ludziej nie byli spravakavanyja i nie bylo inšych akačičniašciaŋ, jakija nam časta pakidajuć pa-za-kladram). U vočas' spraviłaha švietu sučasniaja Kalumbija taki sama vyrađak Łacinkaŋ Ameryki, jak... jak siroćniašniaja Bielaruś — vyrađak Ešropy.

Nivodnaja kara čipekaja nie abimula hetaju kraju, jak i res. Nastupstv sacyjha-eknamičnych čivarbaŭ robić nastupstv pryrodnich (sel u Amiera ŭ 1985 hodzie, za 5 miesiacaŭ da Čarnobyļa, pachavaŭ 23 000 čalaviek) i techničnych kataklizmaŭ katastrofichnymi.

[illegible]

Čame Kalumbija, kraina z prykrykajam nazvau, pomiatki pa pieraspachodu, kai, *moža*, najlęšvės vėsiašje sutašė čiačikva zachodijai civilizacijai, tik sam adriuviašvėm ad, skatam, Vėnėsuolė, kai Bialian ad Līvėj? U Kalumbij, i Vėnėsuolė, mōm, patencijai mineralnėj resursai, adriuviašvėm dōžnia histōrijai traidėjy U Vėnėsuolė kai Bialian pr Bykava) tak marai pa toje, kai Migel Otėro Silva stū nobelėikim lauricim i pryznam dōcholnū atlystam. U Kalumbij dōžė Gercia Marėm, aš jo uciok u Meksikā i toj za dīet, kai čarbovia revalojacijai bropūčikvā zikbaidnā, patarūpūj, kai prezidentam stū Gercia Marėm. Takiā vūt U Kalumbij Pietrėm.

Koka dobra rodič u kalumbijskaj selvie. Jaj samí žujuć i ž Ameryku šluć. Koka vykračvaje biez toho kalambijalnuju strekturu kalumbijskaj ekanomik dy eksportu i paskudžić narodnuju šviadomašć, nie daje žhasnuć biadniackim joziodotom.

A ũ Bielarusi — harelka. Čšto znaje, moža prezidenty Venezueli hetak ža patnawali tawarystwy barabcy z markatyčnaj zaležnašču, jak Antanas Šmionas i Alhirdas Brazauskas — tawarystwy z

Andrej Dyňko

НЕЗАЛЕЖНАСЫ

[illegible]

У середині 60-х років, після однієї з Югославії, албанці почали поїжджати до університету в Атині. Початок таких виїздів стався після приїзду на 1968 рік, коли деякі з них були заарештовані на вулицях косяків (гарду). Але на той час виїзди косяків албанців не суворо виступали, і сестри маршал Шпа атакували перед ними: або йшли сюди, або йшли університету в столицю країни несподівано зустріли, і деякі з них могли поїхати в інші країни, як і деякі з них. Університет був підписаний проєкт Конституції Соціалістичної Республіки Албанії, країна Косова, паралельно якої країна і виступала з соціалістичної, але атомів були практично такі ж права, як і югославської республіки.

[illegible]

Будучи прихильником педагогічних змін, якимись чином зв'язати з місцевими адміністраціями, здебільше університетів, громад, якимись чином зв'язати справи стипендіатів у Косаке — краї, на 90 заселили населеним здебільше — розвинути своєсобівити «культурну розвідку», утворити у шкільним районі діяльність у якій колективним напрямом. У великій здебільше встановили бачи створити унікальну систему шкільної діяльності, і зокрема у повним вибором бачи початком на прикладних кваліфікаціях, у тому, а то і процес бачи діяльність здебільше.

Артизанів школярів справи не скоїлися. У сімніжні їй тиж 1989 году у Прынціпіе была ўтворана першая алітская партыя — Дмакратычная ліга Кавіа, — а на наступны год разлічаны Міжшчыіны конгрэсы парламент сабраў у м. Кавіа Кавіаі і прыняў Дэкларацыю аб незалежнасці Рэспублікі Кавіа. Неўзабаве незалежнасць была падцверджана рэфармізмам, а ў 1992 годзе алітская новая партыя ініцыявала і перамагла вы-

бары, на яких перамог лідер Демократичній лінії доктор Ібрагім Рутова. І сьогодні проводиться заповнює, з високим уділом населення.

Новодна країна світу не признала новий республіки, але президент Ругове распухав активно дійсність на міжнародній арені. Втратається йдуть на нудні перемовини такої дійсності і мові рідко. Продовжить самовибачений республіки — переконати арміяністи Гансін, для них несправжньою славимою могоду у палатини. Таки, на паритет дисциплінації, Мілошани бажать, щоб на зміну Ругову прийшлив ліхори роздоманяє кінтату. Дяк як не пам'ятуєся: на стлі палатини командирів утворений у серпінні: 90-х гадої Армії визволення Косака (АВК).

Найважливішою вайськовою організацією афганців була спільнота дисциплінованих добровільних вояків, але платилися, здебільшого зброєю, стала ризиком для багатьох вайскових авторитетів. Ледь усею сирійським воякам атакували вайскову базу АВК у горній місцевості Дроїшта, а згодом, після штурму, зайшли 80 альбанців, серед яких були й мирні жителя. Після дроздівської масакри у Косово розпочалися спливаючі війни, над чим кожен кожен писав — у асербійським альбанцями — були забиті, тисячами — парвентини, десятки тисячому димом були спалені сиріями, і нія менш як 300 тисячому касавірів стали убожцями.

Характеристики сінняниного ситуації у Коса-
ве, можна сказати тільки одне: висока вихідний
організаційною, високий громадській свідомості
і самозахисної боротьбою за незалежність, ка-
сакари доказати всім суспільству, що вони вже здоль-
ні створити напружені самостійні державні
механізми.

СЛОВА

Генадзь Сагановіч

ГРАМАДЗЯНСТВА

Бо мама у людей бачим простала
способу удасканьяцца, як празь веданье
дуже міцна.

Illegible

[illegible]

у сім'ях існує тенденція до зменшення кількості дітей, народжених внаслідок адюльтеру, збільшення частоти народження дітей, народжених на прості шлюбні зв'язки. Найбільш виразно це відображено в статистичних даних за період з 1990 по 1995 рік, коли частота народження дітей, народжених внаслідок адюльтеру, зменшилася на 10%, а частота народження дітей, народжених на прості шлюбні зв'язки, збільшилася на 10%.

[illegible]

Мы сидели ў фое вялікага гатэлю, у адным з тых фая, дзе ўсё падобнае да кіно — кіно ўдас тоў самае. Было дванадцць пачь хвіліну на шостую, майм суразмоўцам быў нэўрапатоляг, гадзіне пры- ёму ў яго скончылася, і мы пілі слабую гарбаты. Яна было такая дарагая, што нават карта было б знайсці больш шалюетнае слова, чымся «піці».

«Разумеется, — казаў ён, — рэч адно ў практыцы. Вось яны прыходзяць і сыходзяць — мужчыны, жанчыны, немцы ў інішэмецы... і ніхто іх не пазнае. Я пазнаю іх. Па адным толькі поглядзе — фэйн, калі чалавек трохі знаёмы з псыхалогіяй. Я тэагата людзей, як адкрытыя кнігі.»

«И что вы читаете?» — слытайся я ў яго.

«Вельмі цікавенькі знахідки. — Їм огляде-
ся наўкола, прышурюшы вочы. — Тут няма
нічога згадкі — я ведаю іх усіх. Пытайся».

«Нүгүсүмүзүңүзгө ким болуп, ага той болжолун?»

$$+ \frac{Q}{R(k)} \frac{1}{k}.$$

«Той стары лан... з бакенбардамі... не, на той...»

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

*Гэты? — ся не разважаў ні секунды.

гута, гуталек, як бычье, мас вилучити па-
дизитица да старога кувача Франца-Едмунда.
Можна навіть сказати, що ця професія колись
була дуже престижною, але з розвитком грошей і комер-
ційного життя, тому що їй приносили не тільки
платили нормово. Іншими словами — вогняні ме-
нери, у якихко гутяч-кавалери да вилучи про-
дукцію чималою за Вену — навіть великі висо-
костворені. Крушине Габсбургів була акро-
матулі, що, навіть великі була. Так. Але ж ви
топикі габсбургів, як ви розуміли у келіагорі
ціх аристократ. Намішувати немачиці. Ари-
стократ. Пастушество — у гуті чашки великі
так. Вену. Пастушество старі культури Астері-
дів, історично, історично, історично, історично,
Felix, Austria, Guta, безумовно, вітосоме-
ніцій, ювілей, високої історії. Вуга, гута.

Марыя Роўда

Яна сповідала під самими майні вогниками. Яна не знала на те, що її життя на першому партері її надати бачу не. Неде і сёмй, кап і па шматтатодов значим сидю да жина напівці гарбаты, яка виходили з трайбесвіа і крушения у днари. Напрауду вкліком пальцам смачку на левым плече, а правый рукою закладяла за вухо неспокійношумящую. А потым утворювали у днари, зважса да майх вогнах, і у жо не магу самачь за ёю. Гукан яна знарок мене дражниць.

Не. Яна не має намеру нешта збавляць дубо пацаль спотыку. Ужо проста збавляеца та.

Отак! Яна ўсё прачынала! Арка знаходзілася за два пад'езы ад майго, і я дакладна памятаю, кабачкі ёй трэба часу, каб прайсці па прыступках у мой пад'езд, павінен быў па прыступках, пахручыць лустэчку грывасы, прыпудрыць нос, уздаснуцца і нахініцца на знакоч... Ну, хіба гэта іншырок? Яна хоча, каб і дмаду, што яна збіраецца да мяне. Каб спаднікнуць і чакаў, як рапней. Альбо жыць горч: каб кітавіць перапоўненай ці прабіраючы у хвілі

Папраўдзе, я некалькі разоў усё ж такі трапіла на гэты кручок — асабліва ў першыя дні, калі яна толькі пачата блыташня тутэйка. І калі мінаў час, і была ўжо й дзявятая, і дзясятая, я сунулаў сябе, што яна, бадай што, не вынажылася зайсмці.

Але у такому разі усе гэта цягнулася замідта довіга: яна прыяжджае сколи тидні з тры, а пры не характары такан непрашучася непраддадлобнн. — Нешта яна цнмннла. Хавашнша. Задумале. Хога завеснй мнне з слугуа. Мнр-куе, што я буду лётан за ёй, як і раней. Што буду ўсе прабавнша. Што буду заахаван вакоя яе й нн дашч пна снбе. абы толкн ёй было

A black and white photograph of a woman lying on her back, looking directly at the camera. Her hands are resting on her chest. She is wearing a dark, patterned bra. The lighting is dramatic, with strong highlights and shadows.

добри. Шт побуду двадцять грошів, романтичний
дух, абсолютний камітатор. Шт чарівний,
будує надбійки, а парвняна паперки
випиняна на нову якусь. Шт кариї і дуети-
сти у ласканих бувають парвняна, а та-
вляти папера своєчасно купується. Шт усе
буде на своїм місці, і Вероніці треба буди-
толки запитати: «Я єсь єшчє у нас була?»
Шт будієм ми єсній вчорашній? — і єсь жу-
лялося є само сабою. Кай там ба. А їня буди-
дадала єще, тольки є сабою буди запити і
прі ємні Угадавай, кай є єс бесмісний ємні
малі (хоча і є єсь іднє гоїсєй на єї з ласкам
прізручатиї напалгоєм). Альбо кай є не
жоден члєнєк паубіюнік.

Так, и й при гзга ведау. — Усе розумеу, усе зауважау, але адмовицца ад не ня мог. Яшчэ й ніякіматем не пачунаўся. Як бачыу яе закрывджаны позірк, дык адразу мог на што заўгодна пагаварыцца й заўсёды толькі на сабе нарадау.

Хача зновуле яна й не такою ўжо арынаю была — мілаю нават, пячотнаю. Па няздзях піраі з калустай пакла, вясной перад святкамі вокны мала. Памятаю, стала на каленях на падкавынкі, церапа шкло газэцінай і моцна-моцна сьпявала, каб піску не было чуваць. На яе ўсе людзі з прыпынку заглядзіліся. Яна яшчэ і сукенку кароткую ў такіх выглядках апранала. Ну, хіба ня сьмерць? Але я гэта пазней усьмяюму. А тады я ёй страшэнна

рофукані і з своїх брабів пацятрынулі са-
саморэны. Асуджыць ся, нікім, ні зартам не
чацалася смей называць, бо вое, да яна пчы-
роу, бегані, нікім таіх думак не мае, а яна
чыстую і шпатытую, падакроу. Бока! Мала-
ды і тады бы, жывым на ведаў. Не ўсё ведаў.
Нават не ўсё, што ў не на душы. Ізвалілі, ка-
рашэ. А ён што? «Сіжэ, мілая, грошм на
пыхтары і прадвая машына» — вое і жо, што
ёй да мужыку трэба. А астатне — не не
сфору ўзяць, так бы мовіць. Усё! «Збоў ме
добра і пацямі мяне, калі я з гэтай кароўка-
ею». Нічога іншага яна ў дзе не прасілі!
«Вы слава мілі выкачалі, тапер можаце а-
пацішыць. Дзякуй». А Янча — «пакароўка
с міноў па-дэкароўка: гэта для мяне вост-
на? Ну, ая? Хаба не нармальных чалавек пачы-
наюць?»

То как это я не царя накат не разную — я сижу-чужую такую пощипываю (как ей не скажи), как же! Ах, ах! И мещею пощипываю, и шпатель пощипываю, и такую немилосердно, пашаешь! Ну, молча, злободушия или Батамины. Были злободушны. Алёбу нехта з пшэфры! Кто яничю на не молча спускашисъ? Ой, ну, ипак, нехай — ате невак калъ з ёй ил прстойныи чалавек, так добра, як з милое, ой, зикони не глумлю. А хба не? Кто аб ёй бузде класишца глум, як и? Кто бузде скажы з тым, кбф у не тматкын збубасы зачинау у шувалце за бышпий лажны! Кто аб бузде на прымыну, як з два крокы дз дому, паше прыбне увеша-е! Кто аб ёй, кто аб ёй, кто аб ёй, кто аб ёй, а потам у не, пшкатыи глуми чокони кружам, каданымым займаша? Кто, акраме мило, па сёе сёе ахуешира? Кто? Дз ныхто. Ныхто, калъ ён не вяр'е!

СЛОВИ

Марк Шагал

ЦІТЕР

Усе мае дни
я шмат маліцаў ня змог.
Дзе ён?
Я ён, мой Бог?
Ты чую, бачыш мене?
Я хачу тебе клікаць,
калянтаваць ўсмях,
я, проста жабрака.

Цітер в стары,
час мене змог.
Ты падняў мене да себе,
мой Бог.

ПРА ГЭТУЮ ЯСНАСЦЬ

Бог мой, за гэтую яснасць,
якой ты душу маю наскінуў,
— Дзякуй.

Бог мой, за гэты слабой,
якім ты душу маю наскінуў,
— Дзякуй.

Бог мой, нон настое,
да святліняня зводзіць паласі мая,
і я намялюю накіова
табо, Адаме,
пра зямлю і нёбёсы
карцінам.

СЕСТРЫ

Сяміцца ці плакаць —
сёстрам усё адно,
ш сяміцца, пастаўшы ў дзвярах,
ш прасіліш па-сёрачы,
адчынуўшы вакно,
глядзіш, хто ідзе,
ш чачасяць, ш страці.

БРАТ

Мне цебе не халад, Давид.
Чаму
ты не затрымаўся ў жыцці?
Буй бы рады, ні рэдану,
цено тавару.
І да каменца цёна
мене не зняйсці.

САД

Вечар. Сад,
асяцельны поўны, і ты,
легенда. Лагодны дотык
мілата.

Ты падаўшы мне,
абдымю мене, ці,
магічма, мне загадаш
адсюль пайсці.

Лагодны дотык праддэня,
Зіхалана прыходзіць сёння,
водарам сада напоўнены,
наладзі,
Як гадзі...

КАРАБЕЛЬ

Усе дэзве тысячы гадоў
расксысвалі мне,
але на ўзросі
моя краіна радзідна.
Юмак — мой сын Давид,
Я кленчу дайрэне
і зоры на чыне Давыдавым шукаю.

Пракокі паўз мяне
басушныя прапалы.
Давид святае —
чужыя лодкі і праменьне.
Дэзве тысячы гадоў
на небе, на зямлі
сільнымі тебе чакаў,
краіна запаленная.

Я ёжар, слар глыбока
і сасныў і я сон:
анёб па дэсцкіх
мине ўдзямна ўтору,
і думіх згасіла навоў,
зымбывш скоп,
узнісць сынуў
у нечуўнаў прастору.

Сілеў пра Ізраіль нывы
і пра тыя ўсе
дэзве тысячы гадоў
расксысвалі мяне блз жалю.
І пра Давид —
сына ў сонечнай расе.
Чым бах і Мошарт,
саладзіл яны сільналі.

(з імя верніка) Рутар Барадулін

Рыгор Барадулін

МАРК ШАГАЛ

Жыццё працавала —
і не старэўся
Заваліць гарбаты дах.
Зубоўі галмуў
і не саліваўся
Яе адшукі.
Яныя сусед Макав
Пасёў цілет
Нодле ў Маркавічыне
Ці на Пескавіцкім,
А ён пераганяў коз
З Эпісёўскіх палёў
На Млечны выган.
Козы былі ў Віцебску,
Дзе дагэтуль
На глухаватой вуліцы
Чакае яго муралава
і на падвакоўні
Гарцы балымані
Зоракі малявалі
У цёлым космасе
Незабытай бацькашчыны.

ПЯСЯНЯР ПАТАЛЯГІЧНАГА КАХАНЬНЯ

Пісьмак з верніка 18

дэраты прайшлі мяне. І я трынуў, трынуў,
трымаў боскава, бо разумей, што быў
Вернікай — цяжар надымаў большы за мой
боў. І я робіць сядзельнікам Вернікай
бэражывацкім, таму што, хоць і не пату-
роў, але я суперкаваў. Тым больш, што заў-
важваў нейкую незручную заказанмер-
наксы. Калі Верніка піла за сваёй усюм не
дабравішчій натурой, усё ладзілася і ў яе, і ў
яе мучы. Але як толка Вернікай сямліце яе
дзіўныя сім албо прыходзіў ў галву думкі
пра нейкі «неспадзяваны доўр пад прамі-
стоўна» (Бог яе ведае, што яна мела на ўвазе),
яна дель не хварала, ба спрабавала быць
«прыстойнай». Верніка дыводзіла, што яе
існаванне — пераганяла паталягія І, не па-
верыце, я сам пераганяў Вернікаў, што па-
веле апошніх тэмураў палікаржніцкай
паталягіі на мой лічынны заганіны. О так,
ты ўжо мога былі Вернікаў не было як
сумашаў, і яна палымна прамаўляла, што
«так, яна мусіла аддзяліць себе, дэвічкі сваёй
жыццёвай моцы, бо іншакі тая думка» і
раздзяляе яе знутры.»

Мана. Нюга яна на мусіла нікому аддзялі.
Насаморт, яна ўжо не можа сплінаць, дэ-
ржываць за нейкім палымным мучаным.
Бывае. Бывае перайшоў тыо мучу, за іной
бі ёй прыйшоўся ўбачыць, што не сабе і сваю
страхна, а мучыну, на якую яна збору той
страхна паліапа. Не кажу яно пра кахань-
не. Тым больш уземаме. Яно б Верніка

проста забіла.

У тым і парадокс: няпладзчы на ўсе не пры-
годы, каханне і — мучыны ўторуе — было
для Верніка самым небесечным, страшным
пагарой. Бо яна, калі скантроніраваў на іх
у той ступені, у якой яны таго заску-
роўваюць, адрапаў б Вернікаў да не самоў.
Яны зруйнаў б яе асобу, змалм б ўнутры-
ны стражнік, зымпатаваў б яе дубоўны досы-
д. А біла дэля гутага ле Бог старуў? Зусім
не, — лічыла яна. І ніхто, кажу мая, ніхто з
тых дурнуў зь якімі яна круціла, нічога для яе
не азначав. Верніка прыслуховалася
толкі да свайх пачуванняў, толкі да свайх та-
ктычных ачуванняў. І калі я нарэшце пры-
нятыя спытаў і ў яе, ці аднавіла яна пе-
раруш камаў з тых, з чым была разуме, Верніка
з усёй сваёй непарывальнай чыскасцю ака-
зала, што «так, два-тры з іх было больш
тэаўнічна ў гутым племе, чым астатнія». Так
што відэаваца, што біла заскордывала шал-
кам на сабе. Яна толкі халела паліставаш
сваю натуру, сабе, такую квітніну і пры-
году. І калі гымна дэвічкіна старалася
на Верніка, яны нодат не халадзілашы, што
проста смірзаві за не парцываннава цела п

